

I den finsk-russiske krig for bare halvannet år siden stod hele det norske folket på Finnlands side mot Sovjet-Russland. Man skulle tro at kommunismen i Norge allerede dengang hadde fått sitt dødsstøt. Men så er ikke tilfelle. Kommunismen får først dødsstøtet den dag den er knekket i Russland. Det vil si, når de tyranner som holder det kommunistiske blodregime er styrtet, og agentene og kommisærene over hele verden er fjernet.

Den 25. sept. 1940 ble de marxistisk-kommunistiske partier oppløst i Norge. Kommunismen fikk dødsstøtet her i landet. Parolen "Proletarer i alle land foren Eder", gjelder ikke lenger i Norge. Alle vi som kjempet marxismens, kommunismens sak i Det Norske Arbeiderparti, i det kommunistiske parti, gjennom fagforeningene, gjennom Ligafor fred og frihet, aksjon for Abortus Provocatus, gjennom Sovjet-Unionens venner, gjennom de antikristelige organisasjoner og de utallige dekkorganisasjoner, vi kjempet mot vårt eget fedreland. Du viste ikke det landsmann, at alle disse organisasjoner kjempet for kommunismen? Vi skulle vel vite det vi som selv har kjempet for kommunismen. I den finsk-russiske krig brøt vi med kommunismen, og kjempet på Finnlands side. Man kunne gråte når man vet at så sent som i 1939 sendte fremtredende kommunister i et antall av 13000 en samlet hilsen til Stalins 60 årsdag. På det tidspunkt, kjempet norske frivillige på Finnlands side mot Stalin.

Hammeren, sigden og stjernen gjelder ikke lenger her i landet. Det blodrøde banner er bruddt, „Internasjonalen„ lever ikke lenger, Norske arbeidere, man fortalte oss, at vi ikke hadde noe fedreland. Man lærte oss å synge „Sovjet-Norge ropet gjalder“. Reis dig norske arbeider det hele har været et bedrag. Vi har et fedreland. Det heter N o r g e. Vi har et flagg, det trefarvede norske. Vi har en sang, så uendelig meget større enn „Internasjonalen“. Den heter: J a v i e l s k e r d e t t e l a n d e t. Vi arbeidere som ærlig og redelig kjempet for kommunismen, fordi vi trodde det var rett, hvor inderlig hater vi ikke dette lunkne borgerskapet, som hele tiden i form av sine penger kjempet mot oss, men som i dag er gått sammen med England, sammen med kongen og den flyktede regjering, på kommunistenes side mot sine egne landsmenn? Blandt oss arbeidere, fremkaller en slik reaksjon, dyp forakt.

I dag som for halvannet år siden kjemper norske frivillige på Finnlands side mot kommunismen.

D I N E egne brødre, D I N E egne sønner, D I N E egne landsmenn kjemper i dag på sivilisasjonens ytterste post, mot barbariet, mot bolsjevismen. Tar D U avstand fra D I N egen bror, tar D U avstand fra D I N egen sønn, tar D U avstand fra D I N egen landsmann, som kjemper også D I N kamp derute i ødemarken? Norske kvinner og menn, i denne skjebnestund for det norske folket, la oss føle oss som ett. Ett folk, ett mål: Et fritt Norge. Våre frivillige som kjemper derute landsmenn, de er av ditt og mitt blod, det er derfor de kjemper.

Reis D I G norske arbeider, til kamp mot våre tidligere ledere, mot kommunismen. Våre ledere har forrådt oss.

Det er Norge det gjelder i dag og D U og jeg, det er V I som har N o r g e i v å r e h j e r t e r.

L E V E N O R G E

Send denne videre. Hjelp Norge i dets kamp mot kommunismen. La ikke denne seddel stoppe hos dig.